

De Messias:

**Koning van Israël
Hoofd van de Gemeente**

Stef Schagen
(M.Div)

De Koning van Israël Eerst een appetizer

De theocratische monarchie van Israël in de boeken van het Oude Testament Samuel en Koningen, beschrijft drie centrale functies die Jezus, de Messias, in het Nieuwe Testament vervult: Koning, Priester en Profeet. Jezus is wel het Hoofd van de Gemeente, Zijn Lichaam, de nieuwe mens (Efz.2:15) die groeit tot een volwassen man (Efz.4:13) en waarvan gelovigen leden zijn (1 Cor.12), maar waar velen niet bij stilstaan is dat Jezus de Koning is van Israël (Matt.2:2, Lucas 1:32-33, Sef.3:15). Wij printen met Kerst op onze kerstkaarten wel het eerste vers dat Jesaja pende en profeteerde, "Een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op Zijn schouder" (Jes.9:5), maar wij zetten het vers erna er niet bij: "Aan de uitbreiding van deze heerschappij en aan de vrede zal geen einde komen op de troon van David en over zijn Koninkrijk" (:6).

Troon van David

De "troon van David"? Waar is die? Dat heeft te maken met het verbond dat God met David sloot in 2 Samuel 7 nadat hij tot rust was gekomen van alle oorlogen en in Jeruzalem regeerde: in Jezus, als ultieme Erfgenaam van de troon van David, wordt 2 Samuel 7 vervuld, en alle beloften daarna die God sprak door Jesaja (Jes.9:5-6), door de Psalmist (Psalm 45:7, 89:29, 132:11-12, 2:6-7), door de wijzen uit het Oosten die Hem hulde kwamen bewijzen en Herodes naar de "Koning der Joden" vroegen (Matt.2:2), door Pilatus en de spottende Romeinen die het bordje over Zijn koningschap boven Zijn Kruis spijkerden (Matt.27:11), door de engel Gabriel die Maria ermee opvrolijkte (Lucas 1:32-22, 1:52-54), door Zacharias nadat die maandenlang niet kon spreken toen hij het als eerste aankondigde nadat God zijn mond weer opende (Lucas 1:69-72), door Jezus Zelf bij Zijn hemelvaart (Hand.1:6-7), door Petrus daarna (Hand. 2:30-31). Daarom verwachten wij het herstel van Israël, en dat zal volledig komen wanneer de Messias naar beneden komt bij Zijn Wederkomst om Zijn troon in Jeruzalem te nemen (Zach.14, Opb.19-20). Want, wat bij Zijn 1^e komst werd verwacht (Lucas 1:54, 2:28, Hand.1:6-7), wordt pas bij Zijn 2^e komst gerealiseerd. De Koning-Knecht kwam eerst om als Knecht te sterven als losprijs voor velen (Matt.20:28, Marcus 10:44-45), maar Hij komt om als Koning te heersen van het opgaan van de zon tot haar ondergang (Lucas 19:11-27, Opb.19-20). Met Zijn Wederkomst komt het herstel van alle dingen (Hand.3:19-21), wanneer de Messias Zich over Jeruzalem zal ontfermen (Matt.23:37-39, Sefanja 3, e.a.) en Zijn uitverkorenen tot Zich zal verzamelen (Matt.24:30-31, Zach.8:10), Hij Zijn Geest opnieuw zal uitgieten over Israëls zonen en dochters die terugkeren (Zach.12:10-13) en Joel 2:28-32 volledig zal worden gerealiseerd waarvan Handelingen 2 een 1^e vervulling was.

Koning van mijn hart

Dat doet mij tegelijk ook denken aan het allereerste Opwekkingslied, Opwekking 1, wat ik zong als tiener: "Hij's de Koning van mijn hart". Vooral bij het 2^e couplet begon het te gloeien en zong ik luider: "Ja, Hij doopt met Geest en vuur". Maar alhoewel de passie en oprechtheid waarmee wij dit zingen terecht is en ons hart van de Koning is - geef Hem alles en laat niks niet van Hem zijn - is het koningschap van Jezus in de bijbel echter niet beperkt tot het koningschap in de zetel van het hart van allen die Hem hun affecties en loyaliteiten hebben gegeven. Zijn koningschap is op de troon van David. Zie genoemde teksten. Die is niet in ons hart, maar in Jeruzalem. Die is niet enkel geestelijk, maar letterlijk, ook natuurlijk,

en in het Millennium een bovennatuurlijke troon wereldwijd, na een geestelijke upgrade (Jesaja 65, Opb.20:1-6).

Op de een of andere manier is het idee ontstaan dat de Gemeente Israël vervangt en dat de troon van David vooral een geestelijke troon in ons hart en in het hemelse Jeruzalem is. Maar het hemelse Jeruzalem komt pas naar beneden in de nieuwe kosmos (Opb.21:2). Voordat dat gebeurt zal er een Millennium zijn, een periode waarin de oude slang gebonden is en de rechtvaardigen zullen stralen als de zon en met Jezus zullen regeren (Opb.20:1-6, Matt.13:43, Matt.25:14-30, Lucas 19:11-27). Terwijl wij ons hart aan Zijn koningschap hebben overgegeven, verwachten wij dat Hij zal komen in de wolken en Jeruzalem zal nemen, de troon van David, en de aarde. Want het Millennium is niet lokaal, de Gemeente, maar wereldwijd, wanneer de aarde vol zal zijn van de kennis van de Here zoals de wateren de bodem van de zee bedekken (Jes.11:9), wanneer vanwaar de zon opgaat tot waar zij ondergaat de Naam des Heren groot zal zijn onder de natiën (Mal.1:11, 5) en wanneer elke knie zich zal buigen voor Jezus (Fil.2:8-10).

Zijn voeten zullen op de Olijfberg staan, Jeruzalem maakt een upgrade mee in het Millennium (Jes.65) en uit Sion zal de Wet uitgaan en des Heren Woord uit Jeruzalem (Jes.2:2, Micha 4:3). De titel "Messias", "Ha'Maschiach in het Hebreeuws of wel "Christos" in het Grieks suggereert dat al en belooft het: Het gaat over dat koningschap van Jezus in de lijn van David, uit Juda. Koningen werden met olie gezalfd voor het koningschap. Dat overkwam David in 1 Samuel 16. Die zalving dient Gods bedoelingen, zoals Jezus kwam om Zijn Vaders bedoelingen en wil te dienen.

Hierover gaan onderstaande artikelen.

Veel leesplezier.

Mattheus 2:2

Waar is de Koning der Joden, die geboren is?

Naar aanleiding van een vraag die iemand met een geestelijk-Israël-visie stelde, wat eigenlijk een vorm van vervangingstheologie is onder een andere naam en overigens ook een noodzakelijke visie op Israël binnen de preteristische interpretatie van Openbaring, dacht ik dat het misschien nog goed is om een post over de agenda van God met Israël te schrijven. De vraag was eigenlijk een stelling: "Het NT zegt niks over het politieke herstel van Israël. Nadat de Heilige Geest kwam werd de Gemeente geboren, Gods nieuwste openbaring, en over het herstel van Israël wordt daarna niks meer gezegd."

Is dat zo? Het antwoord komt eigenlijk in twee delen:

(a) Zegt het NT er niks over? Misschien dat je dat als lezer over het hoofd ziet omdat je op andere dingen uit bent wanneer je in de Schrift leest. Of je visie dwingt je tot een andere interpretatie dan van de meesten, een allegorische interpretatie van wat de tekstschrijvers letterlijk bedoelden. Hoe objectief lees je je bijbel?

(b) Is het OT dan niet meer van toepassing in het NT? Heeft Jezus het boek van het OT dichtgedaan? Of zijn de OT-profetieën nog steeds van kracht? Zo ja, is het nodig dat het NT dan herhaalt waar het OT al uitgebreid over schreef? Zo nee, houdt God Zich dan niet aan Zijn eigen woord? Deed Hij aan Israël dan in het OT loze beloften waarvan Hij in Zijn alwetendheid van tevoren wist dat zij die niet gingen krijgen omdat zij Hem niet zouden gehoorzamen onder Mozes' verbondsbepalingen? Dan staat het karakter van God op het spel. En dus ook of wij Hem dan echt kunnen vertrouwen. Of dan staat Gods wezen op het spel. Is God dan misschien wel trouw maar gefrustreerd uit onmacht, omdat het volk Hem niet wilde en het Hem niet lukte hen op andere gedachten te brengen. Soms lijkt de tekst God van Zijn meest menselijke kant te laten zien (Numeri 14 bijvoorbeeld). Maar ook dan, als God onmachtig is, zijn wij, evenzeer als zij, van niks zeker dat God aan ons christenen beloofd heeft. Kunnen wij zeggen dat wij Hem altijd trouw zijn? Heeft de Kerk in de afgelopen 2000 jaar nooit gefaald?

Dit zijn argumenten. Voor het spreken van God hierover moeten wij in de bijbelse tekst zijn, nergens anders. Een snelle NT-gehaktbal als appetizer: Met het tweede Nieuwe Verbond heeft Jezus betere voorzieningen getroffen om mogelijk te maken wat onder het Oude Verbond niet lukte (Heb.7-9). Wat onder het eerste Oude, Mozaïsche, eerste Verbond niet lukte, bewerkt Hij alsnog in het tweede Nieuwe Verbond van Christus. Het eerste Verbond was voorwaardelijk, en het tweede Nieuwe Verbond is onvoorwaardelijk. Het is beter omdat God Zijn beloften aan de vadersen waarmaakt en niet heeft gebroken. Het Kruis was niet het einde van Gods heilsplan met Israël, eerder een bekrachtiging (Rom.15:8, Matt.5:17-18). De doop was dus niet een vervanging van de besnijdenis, maar een aanvulling.

Words of the Prophets

"I hear the words of the Prophets, I love to sing with the angels, most of all I love to hear the voice of God" zongen wij in de nineties van de vorige eeuw. Wat hoor je dan? Want de Schrift gonst van het geluid van het bonzende hart van God voor Israël en over Israëls herstel

wanneer Yeshua, Zijn Zoon, het voor het zeggen krijgt als de finale Koning, Priester en Profeet (Hosea 11, Jeremia 31, Amos 9, Mattheus, Lucas...).

Maar voordat God met de ontknoping van de geschiedenis een nieuw tijdperk begint, legt het NT eerst een andere nadruk: Nú is de tijd van bekering, de verandering van je hart, om je tot God te keren (Hand.3:19-21). Nú is de tijd van genade (2 Cor.6:2). Wij dringen er bij jullie op aan, laat je verzoenen met God, die de wereld met Zichzelf verzoenende was, schreef Paulus (2 Cor.5:17-21).

Maar daarmee ontkent het NT al het andere niet wat de Profeten voorspelden. Gods eerdere openbaring wordt niet *vervangen* door Zijn nieuwste, evenmin als dat Israël wordt vervangen door de Gemeente, maar *vult aan het OT aan en maakt al Gods openbaring compleet*. De Gemeente is vanwege de verharding en verblinding van Israël volgens Romeinen 9-11 nu – sinds de 2^e eeuw AD - Gods middel van openbaring geworden waarmee God uitreikt naar de volkeren die Hij roept om Hem te kennen zoals Israël. Het geheimenis van de Gemeente is dat ook de volkeren erfgenaam met Israël zijn (Efz.3:6). Door middel van de Gemeente onder de volkeren roept Hij hen tot Zich om zich aan te sluiten bij Israël, dat is: zich in te laten enten op de edele stam waarmee God de heilsgeschiedenis begon (Abram...).

Progressieve openbaring

Belangrijk hierbij is hoe je de bijbel leest. De beste manier om de bijbel te nemen is als progressieve openbaring: Er komt steeds een beetje bij en aan het einde is heel Gods openbaring, alles wat Hij tot ons wilde zeggen, compleet. Dus het spreken van God kwam niet in één keer allemaal tegelijk naar beneden, maar gaandeweg door de geschiedenis heen is er steeds een beetje bij gekomen. De Godsopenbaring begon in Israël en is gekomen door Israël, Gods knecht (Lucas 1:54). Het nieuwere verving dus het eerdere niet, maar vulde het aan.

Je zou het kunnen vergelijken met het inschenken van een glas wijn: God trok de kurk van de fles en goot het glas, de bijbel, langzaam helemaal vol tot aan de rand (de laatste bladzijde). Jezus is het allerlaatste wat Hij schonk, en de grootste dronk, het toppunt van alle openbaring, zou de schrijver van de Hebreeënbrieff later pennen (Heb.1:1-3).

Mattheus 5:17-18

Maar wanneer Jezus zegt dat Hij niet kwam om de Wet en Profeten te ontbinden maar om te vervullen (Matt.5:17-18), dan zegt Hij daarmee niet dat Hij kwam om die te vervangen maar dat Hij kwam om die te bevestigen. Hij was waarom het allemaal ging. Hij zegt dat Hij de bevestiging van de Wet en de Profeten is, de bekroning, het toppunt van alle openbaring (Matt.5:17-18, Heb.1:1-3). Daarmee geeft Hij aan dat Hij het boek van het OT niet dichtdoet, maar open laat en nog geldig in de NT periode.

Het Griekse woord dat Mattheüs, geïnspireerd door de Geest van God, gebruikt terwijl hij zijn verslag schrijft, bevestigt dit: πληρώω. Alle Griekse toepassingen van dit woord betekenen “vol maken”, “compleet maken”, “een activiteit afmaken nadat het begonnen is” of “vervulling van profetieën” (BAGD, p.828-829). Dat betekent dat wij in de OT Profeten mogen kijken om te zien wat over de periode van Christus gaat en over de verre toekomst.

Het woord ληρώ betekent dus “vervullen”, “vol maken”, niet “vervangen”. Daarom zegt Jezus eerst dat Hij niet is gekomen om de Wet en de Profeten te “ontbinden”. Hij zegt het nota bene 2x in 1 vers om het met nadruk te zeggen. Hij zegt zelfs dat zolang de hemel en aarde bestaan, nog niet een jota of tittel van de Wet ophouden maar blijven staan:

Matthew 5:18 “Want voorwaar, Ik zeg u: Eer de hemel en de aarde vergaat, zal er niet één jota of één tittel vergaan van de wet, eer alles zal zijn geschied”.

En Hij zegt erbij als bekrachtiging dat wie zelfs een van de kleinste van de geboden ontbindt, klein is in het Koninkrijk:

Matthew 5:19 Wie dan één van de kleinste dezer geboden ontbindt en de mensen zo leert, zal zeer klein heten in het Koninkrijk der hemelen; doch wie ze doet en leert, die zal groot heten in het Koninkrijk der hemelen”.

Wat betekent dit?

Dat Jezus kwam om de Wet en de Profeten te vervullen is waarom Mattheus 7x in zijn relaas pent: “Dit (alles) is geschied opdat vervuld zou worden het woord, gesproken door de profeet Jesaja...” (Matt.1:22, 2:15, 4:14, 8:17, 12;17, 13:35, 21:4). Mattheus toonde daarmee aan zijn Joodse lezers aan dat Jezus’ woorden uitkwamen en dat de OT Profeten gelijk hadden gehad, en dat Jezus de Beloofde Messias was waarop iedereen wachtte. Bovendien, dat God doet wat Hij heeft beloofd. Als al die profetieën over Jezus uitkwamen, zou God dan al dat andere níet doen?

De Wet en de Profeten, zei Jezus, zijn er nog en blijven van kracht (Matt.5:17-18). Dat betekent dat wij ons, afgezien van wat wij hebben met het NT, met Israël kunnen verenigen in wat de OT Profeten gesproken hebben dat gaat gebeuren in de laatste dagen. Sterker nog, als Jezus bedoeld had dat Hij was gekomen om de Wet en de Profeten te *vervangen*, dan had Hij zeer waarschijnlijk het Griekse woord μεταλλάσσω gebruikt: “verruilen”, “vervangen”. Of anders ἀλλάσσω anders (“veranderen”, “omruilen”) wat Paulus gebruikte in Rom.1:23-25 in de zin van het verruilen van God voor afgoden wat mensen doen. Maar Jezus gebruikte deze woorden niet. Sterker nog, Hij zegt nadrukkelijk dat zolang hemel en aarde bestaan geen jota of tittel van de Wet zullen vergaan voor alles is geschied (vers 18). Dat ademt een profetische verwachting voor de ontknoping en wat God nog gaan doen.

Romeinen 15:8

In Romeinen 15:8 pent Paulus dan ook letterlijk dat Jezus kwam om de beloften aan de vaders (Abraham, Izaak en Jakob) te “bevestigen”. En in 2 Corinthiers 1:20: In Hem Zijn alle beloften immers “ja en amen”. Dat gaat niet over ons welzijn, maar over Gods gang met Israël en de volkeren, en het herstel van alle dingen, waar de OT Profeten en de NT Apostelen over spraken (Hand.3:19-21, 2:34-35, Lucas 1:32-33, Hand.15/Amos 9). Het Griekse woord voor “bevestigen” is βεβαιώω en betekent “vestigen”, “bevestigen” (1 Cor.1:6, Col.2:7), vervullen (Rom.15:8, bekrachtigen (2 Cor.1:21), garanderen (Heb.2:3).

Jezus verving de Wet en Profeten dus niet maar bevestigde die door hun woorden te vervullen met Zijn 1^e komst. Zo ook, wanneer Hij de Gemeente geboren doet worden in Handelingen, zegt Hij niet dat de Gemeente, als Gods nieuwe geheimenis (Efz.3:3-5), de vervanging van Israël is of “geestelijk Israël” maar dat zij een verlengstuk in Gods eindtijdprogramma onder de volkeren is: namelijk dat ook heidenen *mede*-erfgenamen,

medeleden, medegenoten van de belofte in Christus Jezus zijn door het evangelie” (vers 6). Ook hier staat niet iets in de zin van “in plaats van”.

De Gemeente is Gods openbaring onder de volkeren, licht onder de heidenen wanneer zij Gods veelkleurige wijsheid bekendmaakt, een priesterlijke rol die Israël niet helemaal heeft vervuld, of helemaal niet for that matter (Efz.3:10, Jes.42:6, 1 Petrus 2:9). Daarmee zegt Paulus niet dat het Joodse volk geen kans meer maakt of dat Gods programma met hen is geaborteerd. Want alhoewel zij vijanden zijn naar het evangelie genomen, zijn zij nog steeds Gods geliefden naar de verkiezing (Gods keuze) vanwege de vaders (Rom.11:28, Jer.31:2, 20, Hosea). Hij koos voor hen zoals een bruidegom een bruid kiest (Jes.54:5, Jer.31:32, 3:14, Hosea), en Hij is niet ontrouw aan Zijn echtgenote, jonkvrouw Israëls. Hij adopteerde Jeruzalem (Eze.16). Hij nam Israël aan als eerstgeboren zoon (Ex.4:22-23, Lucas 15:25-32, Hosea 11:1, 3)

Romeinen 10:4

Wat doen we dan met wat Paulus schrijft in Romeinen 10:4: “Want Christus is het einde der wet tot rechtvaardigheid voor eenieder die gelooft”. Het Griekse woord hier is “telos”, en dat is het beste vertaalt met “einddoel”, waar alles op uitdraaide, waar God op uit was om te brengen: Jezus. Dat verbindt met Mattheus 5:17-19 waar hetzelfde idee onderwezen wordt door Jezus zelf. Wij verbinden ons met God, en God met ons, zoals Abraham deed door geloof, niet door de Wet, en worden rechtvaardig verkláárd, niet omdat wij zelf rechtvaardig zijn maar omdat Christus voor ons stierf (Gen.15:6, Titus 3:5, Rom.8:30).

Romeinen 11:28-29 - Een laatste tekst die een duidelijk onderscheid maakt tussen Israël en de Gemeente en dat, ondanks dat de locus van Gods handelen de Gemeente is, Zijn plan met Israël niet bij het Kruis is opgehouden maar doorgaat, is Romeinen 11: “²⁸ Zij zijn naar het evangelie vijanden om uwentwil, naar de verkiezing zijn zij geliefden om der vaders wil. (Rom 11:28 NBG). Hoe helder wil je het hebben? God is niet met hen gestopt ook al zijn zij vijanden van het evangelie. Sterker nog, Paulus’ betoog is dat zij vijanden van het evangelie zijn ter wille van, om jullie. Daarmee bedoelt hij: omwille van jullie behoud, dat de volkeren een kans krijgen te worden toegevoegd aan hen als geestelijke kinderen van Abraham, als wilde takken ingeënt te worden op hun edele stam/olijf (Rom.4:16-17, Rom.11). En Paulus pent erachteraan: “²⁹ Want de genadegaven en de roeping Gods zijn onberouwelijk. (Rom 11:29 NBG). Eens een zoon altijd een zoon (Ex.4:22, Hosea 11, Jer.31:2, 20, Lucas 15:25-32). En het gaat nog verder, want Paulus profeteert hun terugkeer naar de Vader: ⁰ Want evenals gij eertijds aan God ongehoorzaam waart, maar (jullie) nu ontferming hebt gevonden door hun ongehoorzaamheid, ³¹ zo zijn ook dezen nu ongehoorzaam geworden, opdat door de u betoonde ontferming ook *zij* thans ontferming zouden vinden. ³² Want God heeft hen allen onder ongehoorzaamheid besloten, om Zich over hen allen te ontfermen. (Rom 11:30-32 NBG). Alle flipperkasten. Je kunt maar beter je knieën buigen voor God in totale ootmoed dan denken dat je het allemaal voor elkaar hebt.

Slot

Waarom is dit belangrijk? Het bepaalt je verwachting! Wat kunnen wij nog verwachten dat er gaat gebeuren in de toekomst? Het bepaalt ook hoe je met Israël omgaat en met het herstel sinds 1948 en 1967. Zou dat een handelen van God kunnen zijn omdat de

geschiedenis zoals wij die kennen tot een climax en ontknoping komt, wanneer hun Messias Zich definitief over hen ontfermt, zoals de Profeten gesproken hebben? Daar begint je hart bij te bonzen. Maar als Jezus Gods OT program met Israël heeft afgebroken omdat Hij enkel nog met de Gemeente verder wil, dan is dat iets anders als dat je ogen gericht raken op Jeruzalem omdat de OT-Profeten en de NT-teksten erover spreken dat daar iets zal gebeuren.

Mattheus 2:2

“Waar is de Koning der Joden, die geboren is?” (2)

Terwijl wij als christelijke Kerk elk jaar Kerst vieren en dan bij de Kerstboom poppetjes plaats die de wijzen voorstellen die bij Herodes kwamen vragen “Waar is de Koning der Joden, die geboren is?”, lijken wij te zijn vergeten wat daar staat (Matt.2:2). Hoe blind kun je zijn, misschien wel door de blinkende ballen aan die boom? Dit ene vers voorkomt christelijke verwarringen. Aan het einde van het Mattheusevangelie bevestigde Jezus overigens Zelf wat de wijzen toen allang wisten, omdat zij de Schriften kenden, en waarover Pilatus Hem bevroeg: dat Hij de Koning der Joden is (Matt.27:11). Overigens, niet alleen met Kerst, ook met Pesach werd duidelijk gemaakt wie Jezus is, want het bordje Koning der Joden hing boven Hem aan het Kruis (Matt.27:29, 37). Zelfs door spot spreekt God.

Blind geworden

Wij hebben onszelf dwaas gemaakt vergeleken met de wijzen. Dat niet alleen, de geestelijk Israël visie en vervangingstheologie zijn eigenlijk een verkapte beschuldiging aan het adres van God van ontrouw – alsof Hij ontrouw is aan Zijn beloften en Zijn volk Israël – of anders wel van onmacht - alsof God niet in staat zou zijn geweest Zijn beloften aan Israël waar te maken. Hij zou met Jezus verder zijn gegaan en Israël achter Zich hebben gelaten omdat zij Hem niet herkenden. Daarom zou Hij het Koninkrijk van hen hebben weggenomen en aan een ander volk hebben gegeven (Matt.21:43). Daarmee zouden de OT-prophetieën niet meer uitkomen. Immers, zegt de Hebreeënbrief, het Oude Verbond is verouderd verklaard en niet ver van verdwijning (Heb.8:13). De verwarring is dat het in Heb.8:13 om het hele Oude Testament zou gaan volgens deze visies. Dat het hier om het Mozaïsche Verbond gaat en niet om het Abrahamitische Verbond, wordt vergeten. Je moet het Oude Testament niet verwarren met de verbonden daarbinnen. Deze Koning, die anders dan alle andere is, zou eerst voor Zijn onderdanen sterven voor Hij over hen zou regeren (Matt.20:25-28). Zijn Koninkrijk is inderdaad niet van deze wereld (Joh.18:36). Deze Koning gééft alles in plaats van alles te nemen. Als Zijn Koninkrijk van deze wereld was geweest, had Hij het onmiddellijk gevestigd door Zijn dienaren te laten strijden.

Gods agenda

Maar God is noch ontrouw, noch onmachtig. Hij maakt waar wat Hij heeft beloofd. Hij heeft Zijn Plan met een beter Verbond alleen maar bekrachtigd en betere voorzieningen geregeld om te bewerken wat Hij altijd al wilde (Heb.8-10). Het herstel van Israël met de komst van het Koninkrijk kwam niet in de eerste eeuw, omdat Hij eerst uit was op het binnenhalen van de Oogst, de natiën (Matt.24:14, Mal.1:5, 11, Jes.19:24). Vele eersten zullen de laatsten zijn (Matt.19:30). Israël was er als eerste bij, door God geroepen (Gen.12) en gehaald (Ex.4:23), maar geparkeerd opdat wij, de verloren zoon, vanuit de volkoren, eerst Thuis zouden komen (Lucas 15:11-32).

Papiervernietiger?

Belangrijk is dat het Kruis niet de papiervernietiger was van Gods OT profetieën. Hij zal Zijn beloften vervullen met Yeshua als Koning, wanneer Hij naar beneden komt in Openbaring 19 om Zijn wereldwijde Vrederijk, het Millennium, te vestigen in Openbaring 20. Dan zullen ook teksten als Jesaja 2, Jesaja 11, Jesaja 65-66, Ezechiël 37-48, Micha 4, Joel 2 en Joel 3,

Mattheus 24 voorafgaand, volledig vervuld worden. Joël 2:28-32 zal aan het einde van de vaart der volkeren zijn volledige vervulling krijgen terwijl de 1^e vervulling ervan in Handelingen 2 was. Dat het in Joël 2 over de ontknoping van de wereldgeschiedenis gaat, bevestigde Jezus in Mattheus 24 met de astronomische tekenen die in Handelingen 2 uitbleven en omdat in Handelingen 2 van de 1,2 miljoen Joden in die tijd de Geest niet kwam op “alle vlees”, zoals Joël voorzegt had, maar op slechts 120 en daarna 3000. De 1^e fase van herstel was toen, de laatste komt aan het eind. De koning zou immers ook lang wegblijven, zei Jezus.

A. Het Koninkrijk der hemelen

Belangrijk om de boodschap van het evangelie in zijn breedte te begrijpen, is te begrijpen dat het over de komst van het Koninkrijk der hemelen gaat. Jezus heeft bij Zijn 1^e komst verzoening met God mogelijk gemaakt, bij Zijn 2^e komst zal Hij het Koninkrijk in volle breedte vestigen wereldwijd. Het zachtmoedige Lam van Opb.4-5 komt een keer naar beneden als de brullende Leeuw om recht te spreken en het koningschap op aarde op te eisen en vestigen (Opb.6:16, Opb.19-20).

Meerdere teksten gaan over de komst van het Koninkrijk der hemelen:

Matt.3:2 – Johannes de Doper begon het Koninkrijk te prediken: “Bekeer u want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen”. Meer dan geloven in God, wat de duivel zelf ook doet, meer dan om vergeving van zonden, wat het begin van herstel is en van verzoening, gaat het om bekering tot God omdat het Koninkrijk aanstaande is en God wil dat je erbij bent.

Matt.4:17 – Jezus predikte zelf hetzelfde na Johannes. Ook Jezus predikte meer dan vergeving van zonden, wat een groot goed is waar Hij duur voor heeft betaald, namelijk dat het Koninkrijk was gekomen. Er is dus iets groters dan onze verlossing alleen, namelijk de vestiging van het Messiaanse Vrederijk wereldwijd, wat Openbaring 20 en eerder genoemde teksten prediken.

Matt.10:7 – Wanneer Jezus Zijn discipelen eropuit stuurt, dan geeft Hij hen de instructie de exact zelfde boodschap van het Koninkrijk der hemelen te prediken als Hij zelf en Johannes hadden gedaan. Hun instructie was om zieken te genezen, geesten uit te drijven, melaatsen te reinigen, en andere tekenen te doen om bij mensen geloof te verwekken. De manifestatie van kracht was een getuigenis dat hun boodschap van de hemel kwam.

Grammaticale charmes: De effecten van wat Jezus heeft gedaan bij Zijn 1^e komst kunnen wij nu al ervaren. Daar komt het op neer en Jezus en Zijn discipelen demonstreerden het. Dat deden zij om geloof te verwekken (Joh.20:30-31). Het Grieks van Mattheus helpt hierbij. Misschien een grammatica les, maar een die stof tot nadenken geeft. Er staat: ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. “Want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen”.

Het woord ἤγγικεν is het best vertaald met “is nabijgekomen” en staat in de voltooid tegenwoordige tijd. Deze tijd moet je zo zien: Het is gekomen in het verleden en dat heeft effecten in het nu. Dat is iets anders als een onbepaalde tijd wat je zou vertalen met “het Koninkrijk kwam”, wat alleen een kennisgeving is, meer niet, en in het midden laat wat de

effecten ervan zijn. Een illustratie helpt misschien hierbij: Als ik tegen je zeg: “Ik at een boterham”, dan is dat een kennisgeving. Maar als ik zeg: “Ik heb een boterham gegeten”, dan suggereer ik daarmee de effecten (ik heb buikpijn, ik zit vol, ik was even in de keuken, bijv.). Het laatste schreef Mattheus wat er gepredikt werd. Mattheus pende dat het Koninkrijk nabij was gekomen en dat het effecten had, en Johannes riep dan ook iedereen op om zich tot God te keren.

Het kunnen wij de komst van het Koninkrijk het beste nemen? Verwar wat er nu is (de Gemeente, de Heilige Geest, verzoening, genade, de Vader, de Zoon, etc.) niet met de volheid die nog komt. De Heilige Geest is ons als onderpand daarvan gegeven, garantie (Efz.1:14). Het Koninkrijk is geïnaugureerd zoals in de VS een president op 20 januari wordt aangesteld, maar daarmee is de regie nog niet compleet gemaakt, wat tijd kost. Van inauguratie gaat het dan ook naar consummatie aan het einde, wanneer alles compleet is gemaakt. In de tussentijd vraagt God dat wij ons hart openen voor penetratie: dat de Koning bezit van ons neemt.

B. Wat is dan de plaats van Israël hierin? Het NT ontkent niet dat Jeruzalem en Israël een centrale rol hebben, maar bevestigt dat juist.

Lucas 1:32-33: De engel Gabriel, of all angels nota bene, zegt tegen Maria over Jezus: ³⁰ “Wees niet bevreesd, Maria; want gij hebt genade gevonden bij God. ³¹ En zie, gij zult zwanger worden en een zoon baren, en gij zult Hem de naam Jezus geven. ³² Deze zal groot zijn en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden, en de Here God zal Hem de troon van zijn vader David geven, ³³ en Hij zal als koning over het huis van Jakob heersen tot in eeuwigheid, en zijn koningschap zal geen einde nemen. (Luk 1:30-33 NBG).

Dit is een directe vervulling van 2 Samuel 7:12-16. De profeet Nathan spreekt tot David over Salomo na hem, maar ook over een erfgenaam die “voor immer” op Davids troon zal regeren (Matt.1:1-14). Wanneer Gabriel komt, weet Maria waarover het gaat. In vers 16: “Uw huis en uw koningschap zullen voor immer bestendig zijn voor uw aangezicht, uw troon zal vaststaan voor altijd”. (2Sa 7:16 NBG). Waar is die Troon van David? Wie is het Huis van Jakob? Het is boeiend dat Gabriel “Jakob” zegt, zijn oude naam, zijn vleeselijke, natuurlijke naam, niet Israël, zijn nieuwe naam na de ontmoeting met de engel, om daarmee verwarring te voorkomen. Geen geestelijk-Israël dus, maar natuurlijk Israël (voor zover je daarover kunt spreken). Wat ook mooi is, is dat Zijn naam Jezus is, de Griekse variant van het Hebreeuwse Yeshua, redding. Hij is de redding van Israël, en de erfgenaam van Davids troon.

Over Jeruzalem, ook:

2 Kron.6:6: ⁶ maar nu heb Ik Jeruzalem verkoren, opdat mijn naam daar zijn zou, en heb Ik David verkoren, opdat hij over mijn volk Israël zou heersen. (koningschap van David en zijn zonen voor altijd: **2 Kron.13:4**)

2 Kron.7:16: ⁶ Thans heb Ik dit huis verkoren en geheiligd, opdat mijn naam daar zij tot in eeuwigheid; mijn ogen en mijn hart zullen daar zijn al de dagen.

2 Kron.33:4: ⁴ Ook bouwde hij (Manasse) altaren in het huis des HEREN, met het oog waarop de HERE gezegd had: In Jeruzalem zal mijn naam zijn tot in eeuwigheid.

Ezra 1:3: ³ Wie nu onder u tot enig deel van zijn volk behoort - zijn God zij met hem, hij trekke op naar Jeruzalem, in Juda, en bouwe het huis van de HERE, de God van Israël, dat is de God, die in Jeruzalem woont. **(Matt.5:45)**

1Kon.9:3: ³ En de HERE zeide tot hem: Ik heb uw gebed en uw smeking gehoord, die gij voor mijn aangezicht opgezonden hebt; Ik heb dit huis dat gij gebouwd hebt, geheiligd door mijn naam daar voor altijd te vestigen, en mijn ogen en mijn hart zullen daar te allen tijde zijn.

Psalm 132:13-14: ¹³ Want de HERE heeft Sion verkoren, Hij heeft het Zich ter woning begeerd: ¹⁴ Dit is mijn rustplaats voor immer, hier zal Ik wonen, want haar heb Ik begeerd.

Zach.8:3: ³ Zo zegt de HERE: Ik keer weder tot Sion en Ik woon binnen Jeruzalem; Jeruzalem zal de stad der trouw, en de berg van de HERE der heerscharen zal de berg der heiligheid genoemd worden.

-Hoe moeten wij het "voor altijd" en "te allen tijde" in 1 Koningen 9:3, bijvoorbeeld, interpreteren als het niet meer van toepassing is sinds Christus? Zou God gelogen hebben? Zou Hij toch geen vooruitziende blik hebben gehad? Zou Hij gefrustreerd zijn geraakt over de onwil van Zijn volk Israël? In Zijn alwetendheid moet Hij dan hebben geweten dat het niet zou gaan lukken... Dan zouden wij moeten twijfelen aan God Zelf...

-Punt is: Het Nieuwe Verbond heeft betere bepalingen om het alsnog waar te maken (Heb.7:22, 8:6).

-Als Davids altoosduurende koningschap voor eeuwig met Jezus' komst is bevestigd, het andere niet?

Lucas 1:50-52, 54: Let op Maria's reactie. Maria zegt vervolgens dat God Zich Israël heeft aangetrokken en machtigen van de troon heeft gestort. Dat is een indicatie dat ook zij het herstel van het koningschap van Israël verwachtte: ⁵¹ Hij heeft een krachtig werk gedaan door zijn arm, en Hij heeft hoogmoedigen in de overlegging huns harten verstrooid; ⁵² Hij heeft machtigen van de troon gestort en eenvoudigen verhoogd, ⁵³ hongerigen heeft Hij met goederen vervuld en rijken heeft Hij ledig weggezonden. ⁵⁴ Hij heeft Zich Israël, zijn knecht, aangetrokken, om te gedenken aan barmhartigheid, - ⁵⁵ gelijk Hij gesproken heeft tot onze vaders - voor Abraham en zijn nageslacht in eeuwigheid. (Luk 1:51-55 NBG)

Een proleptische aorista ("heeft"): Maria profeteerde het als voltooid, terwijl de realisatie ervan nog moest beginnen, en volledig door moest werken. Gaat het niet meer gebeuren? Jawel, maar later. Jezus zou eerst vertrekken voordat aan het einde der tijden al Zijn vijanden worden onttroond (Hand.3:19-21, 1 Corinthiers 15, Opb.19-20)

Handelingen 2:29-36: Petrus predikt dat Jezus de vervulling is van 2 Samuel 7:12-16 wanneer hij op Shavuot predikt: ²⁹ Mannen broeders, men mag vrijuit tot u zeggen van de aartsvader David, dat hij èn gestorven èn begraven is, en zijn graf is bij ons tot op deze dag.

³⁰ Daar hij nu een profeet was en wist, dat **God hem onder ede gezworen** had een uit de

vrucht zijner lendenen op zijn **troon** te doen zitten, (2 Samuel 7:13, 16) ³¹ **heeft hij in de toekomst gezien en gesproken** van de opstanding van de Christus, dat Hij niet aan het dodenrijk is overgelaten, noch zijn vlees ontbinding heeft gezien. ³² Deze Jezus heeft God opgewekt, waarvan wij allen getuigen zijn. ³³ Nu Hij dan door de rechterhand Gods verhoogd is en de belofte des heiligen Geestes van de Vader ontvangen heeft, heeft Hij dit uitgestort, wat gij en ziet en hoort. ³⁴ Want David is niet opgevaren naar de hemelen, maar hij zegt zelf: De Here heeft gezegd tot mijn Here: Zet U aan mijn rechterhand, ³⁵ **totdat Ik uw vijanden gemaakt heb tot een voetbank voor uw voeten.** ³⁶ Dus moet ook het ganse huis Israëls zeker weten, dat God Hem èn tot Here èn tot Christus gemaakt heeft, deze Jezus, die gij gekruisigd hebt. (Act 2:29-36 NBG)

Lucas 2:25 en 23:50 - Simeon verwachtte de vertroosting van Israël, staat er, en Jozef van Arimatea kocht een graf voor Jezus' lichaam omdat hij "het Koninkrijk Gods verwachtte" dat Jezus zou vestigen. Zelfs na Jezus' sterven was er nog hoop bij Jozef dat Hij op zou staan, waarom Jozef dat graf had gekocht?

Mattheus 2:1-2: Herodes de Grote kreeg haast een hartverzakking, en zag zijn koningschap al verdampen, toen de wijzen uit het Oosten in Jeruzalem hem vroegen waar de "Koning der Joden" was geboren: Toen nu Jezus geboren was te Betlehem in Judea, in de dagen van koning Herodes, zie, wijzen uit het Oosten kwamen te Jeruzalem, ² en vroegen: Waar is de Koning der Joden, die geboren is? Want wij hebben zijn ster in het Oosten gezien en wij zijn gekomen om Hem hulde te bewijzen. (Mat 2:1-2 NBG).

-Het bewijzen van hulde was een erkenning van Jezus' koningschap.

-Zijn "ster" is een vervulling van Bileam's profetie in Numeri 24:17.

-Vers 1 komt regelrecht uit **Micha 5:2**, waar de wijzen op de hoogte van waren: "En gij, Betlehem Efrata, al zijt gij klein onder de geslachten van Juda, uit u zal Mij voortkomen die een **heerser zal zijn over Israël** en wiens oorsprong is van ouds, van de dagen der eeuwigheid. (=De Zoon, Jezus, is eeuwig God; Mic 5:1 NBG).

-**Genesis 49:10** De **scepter** zal van Juda niet wijken, noch de **heersersstaf** tussen zijn voeten, **totdat Silo komt, en hem zullen de volken gehoorzaam zijn.** (Gen 49:10 NBG)

Matthew 19:28: Jezus zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, gij, die Mij gevolgd zijt, zult in de wedergeboorte, wanneer de Zoon des mensen op de troon zijner heerlijkheid zal zitten, ook op twaalf tronen zitten om de twaalf stammen van Israël te richten. (Mat 19:28 NBG)

-Is de "wedergeboorte" hier de "wederoprichting van alle dingen"? (Hand.3:19-21)

-De wedergeboorte van Israël misschien? Immers, zij zijn zelf Jezus al "gevolgd".

Mattheus 27:11 - Jezus bevestigde het ronduit tegen Pilatus: ³⁷ Pilatus dan zeide tot Hem: Zijt Gij dus toch een koning? Jezus antwoordde: Gij zegt, dat Ik koning ben. Hiertoe ben Ik geboren ... (Joh.18:37). In **Matthew 27:11** nog helderder: Jezus dan werd voor de stadhouder gesteld. En de stadhouder ondervroeg Hem en zeide: Zijt Gij de Koning der Joden? Jezus zeide: Gij zegt het. (Mat 27:11 NBG). Het "Jezus zei" Ἰησοῦς ἔφη (Mat 27:11 BGT) kan een voltooid onbepaalde aorista zijn ("zei") of een "onvoltooid tijd", "was zeggende", wat in kan houden dat er een gesprek over gaande was of een langere uitleg?

Joh.12:13-15 - De scharen riepen het ronduit: ¹³ namen zij palmtakken, gingen uit Hem tegemoet, en riepen: Hosanna, gezegend Hij, die komt in de naam des Heren! en: De koning van Israël! ¹⁴ En Jezus vond een jonge ezel en Hij ging erop zitten, gelijk geschreven is: ¹⁵ Wees niet bevreesd, dochter Sions, zie, uw Koning komt, gezeten op het veulen van een ezel. (Joh.12:13)

Het was iedereen duidelijk. Bileam had het gezegd (Num.24:17). Jeremia (23:5). Zacharia (9:9). Nathanael (Joh.1:49-50, "de Koning van Israël", Jezus ontkende het niet). Zelfs de Romeinen wisten dat Jezus voor meer kwam dan plaatsvervangend sterven, dat Hij kwam voor Zijn koningschap, toen zij hem vroegen of Hij de "Koning der Joden" was (Matt.27:11). En wat Jezus niet ontkende, bevestigde Hij. Het was de vervulling van Psalm 2:6, Jesaja 9:7, 32:1, 30:9, Daniel 7:14, Matt.2:10-11, Matt.21:5, Lucas 2:11, 19:38, Joh.12:13. Zelfs het spottende bordje bovenop Zijn Kruis was een teken (Lukas 23:38, John 19:19).

Hand.1:3-7: Geen wonder dat de discipelen aan Jezus vroegen naar het politieke herstel van Israël, verlossing van Israëls vijanden. Veertig dagen had Jezus na Zijn opstanding met Zijn apostelen gesproken over het Koninkrijk der hemelen (1:3). Dan komt bij Zijn hemelvaart hun vraag of Jezus in hun dagen het koningschap van Israël herstelt. Die vraag was legitiem omdat het door de OT Profeten was voorspeld, wat de verwachting was van hun Messias. Maar in tegenstelling tot wat zij verwachtten, zei Jezus dat het daarvoor de tijd nog niet was. Eerst zou de Geest hen naar de natiën sturen, de globe rond (Matt.24:14), om Zijn getuigen te zijn. Gods plan was dat de volkeren eerst binnen zouden komen in de Gemeente, de Oogst binnen zou worden gehaald (Shavu'ot, Hand.2). Hij zou Israël tijdelijk parkeren in de heilsgeschiedenis (Rom.11:25-27). Er staat dat zij Zijn "getuigen" zouden zijn, niet Zijn "koningen" omdat dat nog niet aan de orde was, maar pas in Openbaring 20. Het Griekse μάρτυς, "martus" is hetzelfde woord voor martelaar overigens. Nog geen koningschap dus, geen glorie, maar lijden voor de naam van Christus, afzien, zoals Jezus Zelf eerst was gekomen om te dienen, als een slaaf de voeten van Zijn volgelingen te wassen, voor Hij verhoogd zou worden, zou regeren. De Koning-Knecht. In uitvoering eerst een Knecht dan een Koning?

Hand.3:19-21: In Handelingen 3 geeft Petrus een tijdschema. Hij zegt: ¹⁹ Komt dan tot berouw en bekering, opdat uw zonden uitgedelgd worden, opdat er tijden van verademing mogen komen van het aangezicht des Heren, ²⁰ en Hij de Christus, die voor u tevoren bestemd was, Jezus, zende; ²¹ Hem moest de hemel opnemen tot de tijden van de wederoprichting aller dingen, waarvan God gesproken heeft bij monde van zijn heilige profeten, van oudsher.

Hoe helder wil je het hebben? Hier staat dat er eerst een tijd van bekering is vanwege Gods genade, maar dat de Profeten gesproken hebben dat de dingen worden hersteld, weder opgericht. Duidelijk is dat de OT-Profeten niet zijn verstomd en Gods beloften door hen heen aan Israël en de volkeren gedaan over herstel en oordeel niet zijn geaborteerd aan het Kruis maar gewoon nog doorgaan, ook al wees Israël hun Messias nu af. Deze tekst profeteert de agenda van God en de fasen daarop helder genoeg om onze verwachting te doen ontvlammen dat er nog iets staat te gebeuren, ook in Jeruzalem, als wij de OT Profeten lezen.

Hand.15:14-21: De Apostolische Raad haalt dat herstel van de vervallen hut van David aan, door Amos 9:11-12, een eindtijd profetie te noemen.

Hebreeën 1:8 maar van de Zoon: “Uw troon, o God, is in alle eeuwigheid en de scepter der rechtmatigheid is de scepter van zijn koningschap”. (Heb 1:8 NBG)

Slot

Lucas, de dokter, had het goed op een rijtje toen hij zijn twee nauwkeurige verslagen van alles wat gebeurd en gezegd was, pende. Jezus Christus is de erfgenaam van de Troon van David en zal voor eeuwig regeren over het Huis van Jacob, zei Gabriel in Lucas 1:32-33. Daarmee vervulde Hij 2 Samuel 7:13, 16: dat er een Koning zou komen die voor eeuwig zou regeren. Waar is die Troon van David? Dat gaat over de politieke troon, niet de zetel van je hart. Waar is het Huis van Jakob? Dat woont in Gods land en zwerft nog rond over de aarde. Maar aan het einde der tijden zal de Messias, God, hen tot Zich fluiten (Zach.10:8). In die dagen zal Jeruzalem een steen zijn die de volkeren niet kunnen optillen zonder zich te bezeren (Zach.12:3). Hij is het Hoofd van de Gemeente, Zijn Lichaam, en de Koning van Israël in Jeruzalem, de Stad van de Grote Koning, zei Jezus (Matt.5:35). Alhoewel Jeruzalem is vertrapt, zoals Hij had gezegd, is dat zo totdat de tijden van de heidenen zijn vervuld (Lucas 21:24). Met het herstel van Jeruzalem sinds 1948 en 1967 lijkt er een einde te komen aan de periode van vertrapping.

“Hoe zou ik u prijsgeven, o Efraim (Hosea 11:8)?! Hoe zou ik u vergeten, o Jeruzalem? Dan vergete mij mijn rechterhand! (Psalm 137:5) Dan kleve mijn tong aan mijn verhemelte”(6).

Shabat shalom, chevariem. God is getrouw, Zijn plannen falen niet.

Verkiezingen in Israël

Zou Gabriël zich hebben vergist?

Gister waren er verkiezingen in Israël, de 4e in 2 jaar geloof ik, en ik las dat het Internationaal Strafhof in Den Haag de Palestijnse minister van Buitenlandse Zaken heeft ontmoet om met hem te spreken over vermeende oorlogsmisdaden van Israël in Palestijnse gebieden. Komt Hamas dan ook naar het Strafhof? En Erdogan dan ook, die hoopt dat Netanyahu de verkiezingen verliest en Hamas promoot, wat ik gister las in The Jerusalem Post. Laten we maar bidden voor de vrede van Jeruzalem, die God alleen kan geven, en laat de Kerk Gods secretaresse zijn die Hem aan Zijn agenda herinnert met Israel, als wachter (Jes.62:6). Ik zie uit naar de regie van Christus wanneer Hij komt op de wolken en de aarde neemt. Geen regering kan tegen de Zijne op, en wat zal de vrede groot zijn op de troon van David, zei Jesaja. Eindeloos is Zijn regie (Jes.9:5-7). Want dat de Gemeente het Koninkrijk van God niet is maar enkel aankondigt, heeft zij in al die eeuwen wel bewezen.

2 Samuël 7:12-16

Wanneer David koning is geworden profeteert Nathan in 2 Samuel 7:12-16 over hem. Nathan zegt daar dat de troon van David voor altijd zal bestaan, dat er altijd een koning op Davids troon zal zitten. Dat kan alleen gebeuren als er een Koning komt die blijft leven.

Je zou deze profetie op moeten eten en deel van je systeem moeten maken als je een christen bent, want het is een sleutel profetie in het OT in de lijn van aankondigingen van de komst van Jezus....

- ◇ In Genesis 3:15 profeteert God zelf over Zijn komst wanneer Hij zegt dat Jezus het Zaad uit de vrouw is die de slang de kop zal vermorzelen, iets dat compleet zal zijn wanneer de oude slang, Lucifer, de satan, nadat hij eerst gebonden wordt in het Millennium, in de afgrond wordt geworpen (Opb.21:1-14).
- ◇ In Deuteronomium 18:15 profeteert Mozes, voor hij sterft, aan de generatie die op het punt staat om met Jozua het land binnen te gaan, dat er een Profeet na hem zal komen die God van aangezicht tot aangezicht heeft gezien en dat het volk naar Hem moet luisteren. Petrus bevestigt op de Pinksterdag in Handelingen 3:22 dat Jezus die Profeet is.
- ◇ En in 2 Samuel 7:12-16 profeteert Nathan dat de troon van David voor altijd zal bestaan. Deze profetie heeft een eerste vervulling in Salomo, Davids zoon, en daarna in alle koningen vanaf Rechabeam in 1 Koningen 12. God heeft er steeds voor gezorgd dat er een koning op Davids troon was. Hij heeft David niet in de maling genomen (Ps.89:36). Maar de ultieme Koning die zal komen is Jezus, zegt Nathan. En Petrus bevestigt dat in zijn prediking op de Pinksterdag in Handelingen 2:30. Elke koning tot dan toe stierf, zegt Petrus, maar deze stond op en blijft! Hij zegt er ook bij dat er een tijdspan zal zijn totdat de laatste vijand aan Hem is onderworpen (2:31-35, Hand.3:19-21, 1 Cor.15:22-26, Psalm

16). Zo vervult Jezus ook Psalm 2:6-7, Psalm 110:1-2 en 132:11, 89:3-5, en zovele andere.¹

Lucas 1:32-33

Maar een spectaculaire tekst hierover komt van de engel Gabriel. Ook Gabriel zegt dat Jezus de troon van David erft, wanneer hij Maria opzoekt: "En zie, je zult zwanger worden en een zoon baren, en je zult Hem de naam Jezus geven. Deze zal groot zijn en Zoon van de Allerhoogste genoemd worden, en de Here God zal Hem de troon van zijn vader David geven, en Hij zal als koning over het huis van Jakob heersen tot in eeuwigheid, en zijn koningschap zal geen einde nemen" (Luk 1:31-33).

De reactie van Maria daarna was er een van lofprijzen en dankbaarheid en laat zien hoe Maria Gabriël begreep, dat het om het herstel van Israël ging: "Hij heeft een krachtig werk gedaan door zijn arm, en Hij heeft hoogmoedigen in de overlegging huns harten verstrooid; ⁵² Hij heeft machtigen van de troon gestort en eenvoudigen verhoogd, hongerigen heeft Hij met goederen vervuld en rijken heeft Hij ledig weggezonden. Hij heeft Zich Israël, zijn knecht, aangetrokken, om te gedenken aan barmhartigheid, - gelijk Hij gesproken heeft tot onze vaders - voor Abraham en zijn nageslacht in eeuwigheid. (Luk 1:51-55 NBG)

Hoe wil je het hebben?! Ook al moest de hemel Hem eerst opnemen tot aan de voleinding der tijden (Hand.3:19-21), dit zijn niet mis te verstane bewoordingen over het herstel van Israël ten tijde van het Millennium.

Wellicht gebruikte Maria hier alle werkwoorden als een proleptische aoristus. Dat wil zeggen dat zij profetisch iets zag wat in de toekomst komt en lijkt alsof het al is gebeurd, waarom zij het in de voltooide tijd zegt. Of wellicht dat het hier om oude vijanden van Israël gaat die neergestort zijn. In elk geval gaat om het de redding van Israël, Gods knecht (vers 54) omdat Jezus komt.

Had Petrus zich vergist?

Misschien dat je nu denkt: 'Nou, Petrus heeft zich op de Pinksterdag vergist. Hij snapte nog niet wat wij nu wel weten. Want God is met een nieuwere openbaring gekomen na hem, die altijd verborgen is gebleven: de Gemeente. De Gemeente is Zijn nieuwste instrument, en daarmee is Hij verdergegaan (Efz.3:3-9, 5:32). Dit geheimenis is eeuwen en geslachten verborgen gebleven en nu geopenbaard, en er is in Christus geen onderscheid meer tussen Joden en Grieken (Col.1:26-27, 3:11, Rom.3:22, 10:12, Efz.3:6, 9). En die troon van David is in mijn hart'.

¹ De belofte van 2 Samuel 7:12-16 over het koningschap van Christus wordt vaak herhaald. Het regent teksten over het koningschap van Jezus in de bijbel, en dat dat koningschap in Jeruzalem zal zijn op de troon van David, op Sion: Psalm 89:3-4, 35, Psalm 132:11, 17, Psalm 2:6 Kron.6:16, 13:5, Jesaja 2:2, 9:5-7, 22:22, 24:23, Jesaja 65-66, Ezechiël 37:24-25, 34:23-24, Hosea 3:5, Zach.12:10, 13:1, Jeremia 23:5-6, 30:9, 33:15-17, Amos 9:11-12, Handelingen 15:16, Gen.49:10, Daniel 7:14, 27, 2:44, 4:3, 34, Joel 2:32, Oba 21, Opb.11:15, Matt.21:9, 28:18, 20:42, 2:2, Lucas 1:69, 2:11, Marcus 12:36, Efz.1:20, Opb.5:5, 11:15, 22:16, 2 Pe.1:11, Fil.2:9, Micha 4:7 Nu.24:17.

Was Gabriel zijn boodschap vergeten?

Maar, alhoewel Petrus ernaast kon zitten, je kunt toch in ieder geval de engel Gabriel niet verdenken van het maken van een vergissing, lijkt me. Zou Gabriel onderweg naar Maria zijn boodschap zijn vergeten of zou hij die verdraaid hebben? Bovendien sprak Petrus met goddelijk gezag als apostel en is de bijbel door God-geademd en laat die geen eigenmachtige uitlegging toe (2 Tim.3:16-17, 2 Petrus 1:20-21). Dus ook Handelingen 2:30 en 3:19-21 zijn daarmee waar en betrouwbaar.

Er komt nog iets anders bij: De bijbel is progressieve openbaring, en geen enkele nieuwere openbaring vervangt een eerdere maar vult die aan (Matt.5:17-18, Rom.15:8). Daarom, God zal doen wat Hij heeft beloofd want Hij is geen mens dat Hij liegen zou (Num.23:19, Heb.6:18, Titus 1:2).

Dit is hoop is voor ons allemaal. Want het lijkt erop dat de mens steeds verder afdwaalt en God Zijn aangezicht naar Jeruzalem wendt omdat de finale ontknoping nadert. Je zou op maandag met 2 Samuel 7:12-16 spontaan je bed uitspringen.

Shalom, chevariem.

**Als de leeuw heeft gebruld
Amos 3:8**

Stef Schagen
(M.Div)

Het herstel van Jeruzalem

Jeruzalem wordt hersteld, precies zoals door de Profeten is voorzien (Lucas 21:24)². Wat bij de Messias' 1e komst werd verwacht³, wordt bij Zijn 2e komst gerealiseerd (Lucas 1:32-33, 1:54, 2:25, 2:38, Hand.1:6-7, Hand.1:6-7, 3:19-21)⁴. Het herstel dat wij nu zien is de opmaat naar de Wederkomst en naar de wederoprichting van alle dingen (Zach.14:4, Hand.3:19-21)⁵.

Preteristen en vervangingstheologen hebben hier geen verklaring voor. De wedergeboorte van de Staat Israël is in hun ogen vooral menselijk. Hun interpretatie noopt hen tot deze conclusie, en ook tot een allegorische interpretatie van wat de teksten letterlijk bedoelden. Kijken zij met humanistische ogen? Iedereen begrijpt dat Gods handelen in de geschiedenis politieke dilemma's met zich meebrengt. Maar Hij is God en wij niet, schrijft Paulus, en wie zal Hem doorgronden (Rom.11:33-36, Deut.29:29)? Hij is soeverein, predikt de bijbel. Zou soms het klei tegen zijn Pottenbakker zeggen hoe het moet? Is God niet vrij om het te doen zoals Hij het wil (Rom.9:20-21)?

Dat is een uitnodiging om te buigen voor El Shaddai, de God van de Hebreëen die Zich aan de wereld openbaarde als de God van Abraham, Izaäk en Jakob, en die ons - de wilde takken - zomaar weer weg zou kunnen rukken uit hun edele stam, om hen, Zijn eigen volk, er weer terug in te enten (Rom.11:21). Laten wij ons vooral niet verharderen zoals de Farao. En laten wij hopen dat de Joden zullen zijn zoals hun Messias, die aan het Kruis zei: "Vader, vergeef het hun want zij weten niet wat zij doen". Want hun bloed roept tot God vanuit de aarde (Gen.4:10), en Hij vraagt Kaïn om een afrekening (Jes.63:1-6, Joël 3:1-3).

Als God heeft gezegd dat "Jeruzalem zal worden vertrapt totdat de tijden van de heidenen zijn vervuld", wie zal het dan herbouwen? Maar het punt is: Het wordt herbouwd, en God houdt het niet tegen. "Als de leeuw heeft gebruld, wie zal niet vrezem" (Amos 3:8)?! Hun herstel gaat samen met het failliet van Rome en het fiasco van Washington. En ook, vergeef mij als ik scherp ben, met de oppervlakkigheid van de evangelische beweging waarin de bijbel plaats maakt voor een positieve psychologie boodschap, en het podiumchristendom steeds meer lijkt op een talentenjacht.

² "Jeruzalem hersteld": 1:32-22, Hand.1:5-7, 3:19-21, 15:14-18, Matt.2:2, 27:37, Rom.15:8, Jesaja 2:2-5, Jes.9:5-6, 14:1-2, 19:21-24, Jesaja 60+, 2 Samuel 7:12-16, Amos 9:11-12, Jer.3:17, Jer.16:19, Jer.29:11-12, Jer.31, Jer.32, Eze.17:22, Eze.37+, Daniel 7:14, 8, 22, 27, 10:14, Hosea 3:5, Jes.49:6, 2 Kron.7:16, 33:4, Ezra 1:3, Matt.5:35, 1 Kon.9:3, Psalm 132:13-14, Zach.8:3, 2:11, 14:16, Heb.1:5, Psalm 110:1-2, Psalm 2:6-7, Psalm 132:13-18, Numeri 24:17, Matt.2:2... Uiteindelijk: Openbaring 20:1-6, 21:2, 21:10, 14:1, Gal.4:26, Heb.12:22, 11:10, 13:14, Jer.31:7). "Jeruzalem vertrapt" is óók voorzien: Lucas 21:24 heeft referenties: Jes.63:18, 5:5, Ro.11:25, Opb.11:2, Deut.28:64, Dan.8:13, 12:7, Maleachi 1:11.

³ Verwacht: Lucas 1:32-23, 1:54, 2:25, 2:38, 19:11, 23:51, Matt.17:11, Hand.1:6-7; Jes.25:9, 40:1

⁴ Gerealiseerd: Hand.3:21, Joel 2:28-32 helemaal, Rom.11:25-32, Matt.24:30-31, Jesaja 2:1-3, Micha 4:1-7.

⁵ Wederkomst: Matt.24:30, Daniel 7:13-14.

In het onderstaande filmpje⁶ bidden orthodoxe Joden bij de Qotel om de komst van hun Mashiach. Hij reageert op hun gebed, gebed dat Hij Zelf in hen heeft doen ontstaan. Hebben wij dit ooit in 2000 jaar geschiedenis sinds 70 AD gehoord?! Ja, zij hebben Zijn 1e komst gemist, niet begrepen, maar dat was hoe God het in Zijn soevereine agenda gepland had (Rom.11:8-11, 28, 31, Jes.29:10)⁷. Hij deed het om ons, de volkeren, eerst verzoening aan te bieden (Mal.1:11, 2 Cor.5:17-21)⁸. Aan het einde van de vaart der volkeren, is het nu tijd voor hen. De Messias zal Zijn armen om hen heen slaan - als een hen die haar kuikens verzamelt onder haar vleugels (Matt.23:37-39).

“Ik zal over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem uitgieten de Geest der genade en der gebeden; zij zullen hem aanschouwen, die zij doorstoken hebben, en over hem een rouwklacht aanheffen als de rouwklacht over een enig kind, ja, zij zullen over hem bitter leed dragen als het leed om een eerstgeborene”. (Zach. 12:10).

Voor al mijn Israël-vrienden: Shabat shalom, chevariem. HaMashiach bo!

⁶ YouTube filmpje, d.d. 23 maart 2021: <https://www.youtube.com/watch?v=cOmlaqL3WmQ>

⁷ Gepland: Marcus 4:11-12, Lucas 8:10.

⁸ Verzoening aan de volkeren aangeboden: Handelingen 10-28, Matt.28:18-20, Hand.1:8, 2 Cor.5:17-21, Rom.15:9-11.

Ruths voorbeeld

Had Jezus dan blauwe ogen?

De inauguratie van Biden als de nieuwe president van de VS ademt hoop voor nieuwe tijden, zeggen sommigen. "One nation, under God, indivisible, with liberty and justice for all". Het zijn grootse waarden, die je gemakkelijk weggalmt op het Capitool tijdens zo'n beëdiging. Maar de ongeboren babies in de abortusklinieken dan? En de eer van God in de morele principes van de Torah dan, zoals vastgelegd in de ethische codes in Leviticus? Hebben humanistische waarden de Torah, Gods Wet voor heilig leven, naar de marge van de samenleving gedreven nu christelijk humanisme het voor het zeggen heeft omdat de Kerk haar Joodse wortels heeft afgekapt? En de zaak Israël, hoe zit het daarmee? Als Jeruzalem volgens Jezus "de stad van de Grote Koning is" (Matt.5:35), niet "was" overigens, hoe gaat de nieuwe president de Stad van God beschermen tegen Iraanse nucleaire dreigingen en Palestijnse leugens? Kun je democratische principes eigenlijk überhaupt combineren met "one nation, under God, indivisible"? De vraag is dan ook of het Witte Huis spagaat zal gaan tussen geloof in God, vastgelegd in haar constitutie, en democratische uitgangspunten. Laten wij bidden voor een goddelijk ingrijpen. Trump was misschien een onbehouden Kores de Grote. Is Biden Gods gezant? Of wordt menselijke democratie zo langzaam aan de bakermat van humanisme, en is de renaissance van het heidendom de voorloper van de antichrist?

Dan is Israël de pineut, opnieuw. En dan is het toch gek dat haar jongere broer, de Kerk, zwijgt. Dat niet alleen, de Kerk zegt dan wel grote liefde voor de oudste zoon op het erf te hebben, haar oudere broer in de beroemde gelijkenis, maar zij predikt tegelijkertijd de Opname voor de Verdrukking, waardoor Israël weer alleen een volgende holocaust mee zal maken. Dit is een familiekwestie. Ik kan vandaag niet bij de Qotel in Jeruzalem bidden en tegen die tijd van verdrukking ontsnappen om mijn oudere broer alleen achter te laten. Zou God met de Opname van de Gemeente de wilde ingeënte takken dan van die stam rukken? De Kerk zou er goed aan doen terug te keren naar haar Joodse wortels, door zich opnieuw bewust te maken dat zij is geënt op de edele stam. Dat kan zij doen door de Moabitische Ruth ten voorbeeld te nemen, die zich aan haar schoonmoeder Naomi "vastklemde" toen die terug naar Bethlehem ging en zei: "Uw God is mijn God" maar die eerst zei: "Uw volk is mijn volk!" (Ruth 1:14-17). In dat Bethlehem, בֵּית לֶחֶם, Huis van Brood, is de Messias geboren die zei: Ik ben het Brood des Levens (Joh.6:35). Je kunt niet in Hem happen zonder Zijn volk erbij te nemen.

Donkere, semitische ogen

Jezus was niet de universele Godmens als Hoofd van de Gemeente, maar de Joodse Godmens. De Messias had geen blauwe ogen maar donkere, semitische Joodse. Hoe kun je de bijbel hebben of begrijpen zonder Israël, want het is een Joods boek. Hoe kun je überhaupt in een kerk zitten zonder te erkennen dat haar fundament geheel Joods is omdat alle apostelen Joden waren, inclusief Jezus Zelf? Hoe kun je slurpen uit de sappen van de Wortel als je je christelijke tak van de edele stam hebt afgekapt? Als de Gemeente het

universele Lichaam van Christus is waarin Joden niet langer een unieke eigen identiteit hebben, waarom heeft God dan voor een Joods fundament gekozen? Waarom heeft Jezus dan geen niet-Joden uit de volkeren tot Zijn Twaalf genomen, en enkel Joden tot Zijn apostelen gemaakt? Of, anders gezegd, waarom begon God dan niet gewoon een hele nieuwe boom, zonder Israël, in plaats van door te gaan met de aloude edele Joodse olijf?

Het antwoord daarop is eenvoudig: Omdat de Gemeente een wilde tak is die is ingeënt aan de Joodse stam, omdat heidenen welkom waren de God van Israël dienen, die Zich van oudsher ook aan de volkeren heeft geopenbaard als de God van Abraham, Izaäk en Jakob, en de sappen die wij slurpen via de edele stam Israël komen. Dat dat zo zou zijn, heeft God al bepaald in Genesis 12 toen Hij met Zijn verlossingsprogramma begon, en Hij vroeg ons niet om advies, schreef Paulus erover (Rom.11:34). Israël is altijd Gods kanaal geweest van zegen, Zijn knecht in de wereld (Lucas 1:54), en het lijden van Israël is onlosmakelijk verbonden met het lijden van hun Messias.

Hij is de erfgenaam van de Troon van David en zal over het Huis van Jakob regeren tot in eeuwigheid, zei Gabriel toen hij Maria opzocht (Luc.1:32-33). Hij is de vervulling van 2 Samuel 7:12-16. Laten wij, gelovigen uit de volkeren, vooral niet vergeten: Waardig is het Lam inderdaad! Maar Jezus is de Leeuw van Júda.

Shalom shalom, chevariem.